

Sygn. akt **IX Kz 987/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Kluz**

Protokolant: sekr. sąd. Leszek Kiryłowicz

przy udziale Prokuratora Tomasza Dems

po rozpoznaniu w sprawie

J. P., M. S., oskarżonych o czyn z **art. 271 §1 kk**

oraz **J. G.**, oskarżonego o czyn z **art. 231 §1 kk**

zażaleń pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego, oskarżycielki posiłkowej U. R.

na postanowienie Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 24 lipca 2015r.

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skarżących od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Wniesione zażalenia na uwzględnienie nie zasługują.

W realiach niniejszej sprawy formalnie doszło do spełnienia przesłanek z art. 330 §2 kpk w zw. z art. 55 §1 kpk, bowiem postępowanie przygotowawcze prowadzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej W. O. w sprawie 1Ds 914/13/III zostało dwukrotnie umorzone: po raz pierwszy postanowieniem z dnia 27 września 2013r. (uchylone postanowieniem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 3 grudnia 2013r.), a po raz drugi postanowieniem z dnia 24 marca 2014r. Niemniej wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia uznać należało za niedopuszczalne. Nie można bowiem pominąć, że u podstaw powyższych decyzji o umorzeniu postępowania przygotowawczego legło stwierdzenie, iż w przedmiotowym zakresie Prokuratura Rejonowa w P., w sprawach o sygn. 1Ds 831/10/II i 1Ds 195/11/II (obecnie 1 Ds 254/14/II) odmówiła prawomocnie wszczęcia śledztwa/dochożenia (tzw. konsumpcja skargi publicznej). Uważna analiza akt wskazanych spraw prowadzi z kolei do wniosku, iż dotyczyły one tożsamyh zdarzeń historycznych, które zostały zarzucone oskarżonym w subsydiarnym akcie oskarżenia. Skoro więc de facto co do przedmiotowych czynów ścieżka wskazana w art. 330 §2 kpk w zw. z art. 55 §1 kpk nie została wyczerpana, to dwukrotne umorzenie postępowania przygotowawczego z uwagi na konsumpcję skargi publicznej nie uprawniała J. M. do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia, stąd w pełni słuszne jest stanowisko Sądu Rejonowego co do zaistnienia w niniejszej sprawie negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 §1 pkt 9 kpk.

Odnosząc się do treści zażaleń stwierdzić trzeba, że oskarżycielka posiłkowa U. R. nie podniosła żadnych argumentów skierowanych przeciwko zaskarżonemu postanowieniu, lecz powołując się na oczywistość zarzutów stawianych

oskarżonym, domaga się merytorycznego rozpoznania sprawy. Przechodząc do argumentacji pełnomocnika oskarżyciela substydialnego, to uwadze sądu odwoławczego nie uszło, iż w w/w sprawach Prokuratury Rejonowej w P. nie postawiono nikomu zarzutów, więc nie zachodzi tożsamość podmiotowa. Jednakże nie powinno budzić wątpliwości skarżącego, iż dotyczyły one tożsamego zdarzenia historycznego. Sąd pierwszej instancji nie stwierdził także, co błędnie przypisuje mu pełnomocnik, iż doszło w nich do merytorycznego zbadania sprawy. Wręcz przeciwnie, wskazano bowiem w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia, że Prokurator Prokuratury Rejonowej W. O. nie odniósł się do wskazanego szerszego zakresu zawiadomienia o podejrzeniu popełnieniu przestępstwa niż omawiane czyny, podając dostępne dla pokrzywdzonych możliwości, jak i podnosząc dopuszczalność podjęcia na nowo postępowania. W przedmiotowej sprawie nie ma natomiast znaczenia, iż zaniechanie obowiązku nadzoru budowlanego dotyczyło likwidacji rowu melioracyjnego, gdyż kwestia ta istotna byłaby dopiero przy merytorycznym rozpoznaniu sprawy. Okolicznością przemawiającą za zmianą bądź uchYLENIEM skarżonego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego nie są także zarzuty pełnomocnika co do braku tożsamości przedmiotowo-podmiotowej ze sprawą 1Ds 492/09/V, gdyż są one w istocie skierowane przeciwko decyzjom Prokuratora co do niesłusznego umorzenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.